

Design dat ertoe doet

Aankomende Delftse ontwerpers terug uit Ghana

DELFT - Met design de wereld verbeteren, het klinkt nogal hoogdravend. Want zit de wereld echt te wachten op een nieuw soort slabestek, pedaalemmer of douchekop? De aankomende industrieel ontwerpers Sietse, Imke, Rutger en Stefanie gooiden het in Ghana over een heel andere boeg, en keerden onlangs na drie leerzame maanden terug in Delft.

Het viertal vertrok in het voorjaar naar de Ghanese hoofdstad Accra om er een lokaal bedrijfje te helpen met het vervaardigen van hulpmiddelen voor gehandicapten. "Maar meteen de eerste dag al kwamen we in een eenvoudig huisje, waar een gehandicapt kind niets anders kon doen dan rondkruipen over een stenen vloer", huivert Imke. "Dat was best schokkend. Vooral omdat die ouders ons zo aankijken alsof we het allemaal wel even zouden oplossen."

Primitief

Het viertal kwam bij lokale Ghanezen in huis en leerde zo de mensen en de cultuur echt kennen. "Op zich was het niet zo primitief als we dachten, maar je wassen met water uit de put was wel even wennen", grinnikt Rutger. De Delftenaren kregen nog veel meer thuissituaties te zien. "Na zo'n dag was je wel ge-

GhanaMoves

GhanaMoves, een team van vier Industrieel Ontwerpen aan de TU Delft, heeft zich, in het kader van een studieproject, gedurende 3 maanden ingezet om de situatie van gehandicapten in Ghana te verbeteren. In samenwerking met Movendi Foundation is contact gelegd met een lokale producent van rolstoelen. Dit metaalbedrijf, MAK-D, heeft te maken heeft met een afnemende productie, door geldgebrek. Mede daarom was het doel vanuit de studie om de bedrijfssituatie van MAK-D structureel te verbeteren, zodat er een duurzamer project gerealiseerd kon worden. GhanaMoves is: Stefanie Reintjens, Sietse Cieraad, Imke Schepers en Rutger Bonsel.

sloopt", vertelt Sietse. "We wilden iets bedenken waar elke gehandicapte iets aan zou hebben." Veel gehandicapten worden als ze eenmaal ouder worden, bedelaar. "Dat zag je overal langs de weg. Alsof ze hun handicap daarvoor 'misbruikten'. Maar ja, werk is er niet voor ze." Het viertal sloeg aan het brainstormen en kwam met een even simpele als doeltreffende oplossing. Een fietskarretje, dat

Het ei van Columbus: een fietskarretje dat als mobiliteitsmiddel én als inkomensverschaffing dient!

als vervoermiddel en... als rijdende winkel dienst doet. "Iedereen koopt alles bij straat-handelaren", legt Imke uit. "Dus die structuur was er al. En of zo'n straathandelaar nou gehandicapt is maakt niks uit." De drie prototypes die gebouwd werden sloegen enorm aan. "We weten dat de gehandicapten die daarvan gebruik maken evenveel ijsjes verkopen als hun gezonde collega's. Dus we ho-

pen dat dit initiatief gaat aanslaan, en misschien ook elders in de derde wereld wordt toegepast", gaat Sietse enthousiast verder. Gaan ze nog eens terug naar Ghana? "We hopen van wel. We houden in ieder geval contact met de mensen die we daar hebben leren kennen." "Ik heb in elk geval nog nooit zo veel voldoening gevoeld uit iets dat ik mee heb ontworpen," besluit Imke.

Meer weten?

Meer informatie over het project van de vier Delftenaren: www.ghanamoves weblog.nl. Voor meer informatie over het werk van de Movendi Foundation: www.movendifoundation.org.